

table of contents

- 5 *letter from the editors*
- 6 *Words are the Staircase*
by Yehuda Amichai
TRANSLATED FROM HEBREW BY DANIEL YADIN
- 8 *The Cross*
by Yun Dongju
TRANSLATED FROM KOREAN BY HANNAH KWAK
- 10 *Rusticatio Mexicana*
by Rafael Landívar
TRANSLATED FROM LATIN BY SPENCER LEE-LENFIELD
- 12 *Two Suites of Poems*
by Yuan Hongdao
TRANSLATED FROM CHINESE BY KOHL WEISMANN
- 20 *The Pigeon, the Fox, and the Heron, or Don't Fall
for your Own Trick, from Kalilah and Dimnah*
by Ibn al-Muqaffā'
TRANSLATED FROM ARABIC BY NOAH KRAVITZ
- 24 *Poems, from the Chisato Collections*
by Ōe no Chisato
TRANSLATED FROM JAPANESE BY RYAN HINTZMAN
- 30 *Untitled [It terrified me, living in that house]*
by Anna Akhmatova
TRANSLATED FROM RUSSIAN BY DANIEL BLOHK
- 32 *Two Poems*
by Didem Madak
TRANSLATED FROM TURKISH BY AYTEN TARTICI

Two Poems

by Didem Madak

translated by Ayten Tartici

Buğu

I.

Ölü mavi bir kelebeğim
Kuruttum kanatlarımı
Mavi bir bilyenin göbeğini öptüm
Her dehlize girdim, her sırra erdim.
Çocuklar gibi ölmeyi bilmeden öldüm.

II.

Ölümlüler ülkesinde bir terzi
İpek keser, sim diker geçmişe
Saçlarını örür yılların,
Ay bile fırlar sahneye o zaman
Canı acır, ama tango yapar yine de
Kayıp fotoğraflar bulunur ansızın
Hayatın ve yılların gizli deliklerinde.

III.

Mezuniyet gecelerinden,
Bilenmiş bir bıçak gibi çekilirdi insan
O zaman kızlar oğlanlara bakar

Ođlanlar dere otu kokardı.
Yağmur yetmezdi kimseye
Bařka tılsımlarla ıslanırdı herkes
Ayak bilekleri inceikti yreklerin.
Dudaklar rumdu, gzler palikarya
Hayat inatla gamzelerini saklar
Çerçiler yine de ayna satardı.
Sabah after-shave srnmezdi o zaman
şaşırtıcı ve kamaştırıcı yanakları
Seksen derece limon kolonyası kokardı
Dn epridi,
Hayat ucuz ađlayan ocuk resmi!
Zaman mavi yn bir kazaktı sanki.

Not: Mavi kelebek dn ld.
İzmir'de her şey bitti.
İspanya'ya gidiyorum.
Bir aşk mektubu yazmaya
Ve iskambil kâğıtlarını ateşe atmaya!

Condensation

I.

I am a dead blue butterfly
I dried my wings
I kissed the belly of a blue marble ball
I entered every passage, I grasped every secret.
Like a child, I died before I knew what it was to
die.

II.

In the country of mortals,
A tailor cuts up silk, sews tinsel
Onto the past, braids the hair of the years.
Now even the moon rushes on stage,
Tangoes, though it hurts,
And in the secret holes of life and years
Lost photographs suddenly turn up.

III.

People left graduation parties
Like knives being sharpened.
Back then the girls looked at the boys

And the boys smelled of dill.
The rain wasn't enough for everyone
So we soaked ourselves with other charms.
The ankles of our hearts were so slender,
Our lips were Greek, eyes like rowdy soldiers.
Life obstinately hid its dimples
And peddlers insisted on selling mirrors.
Back then morning wouldn't use aftershave,
Its bewildering and dazzling cheeks
Would smell of eighty proof lemon cologne.
Yesterday grew threadbare,
Life was cheap, a picture of a crying child!
And time, perhaps a blue woolen sweater.

Note: The blue butterfly died yesterday.

I'm done with Izmir.

I'm leaving for Spain.

To write a love letter

And throw my playing cards in the fire!

Bıktığım Şeyler Ve Yeşil Fanila

Gözlerin bir yeşil fanilaydı balkonda uçuşan
Sicim yağmur taklidi
Bıkmıştım zor geçen kışlarımı anlatmaktan
Bardağa birkaç çiçek ıslamaktan.
Parmağımın ucunda kırmızı kenarlı bir bulut
Onu uzatırdım sana, yalnızlık gibi iri bir damla
Parmağına düşen bir damla kandı aşk.

Seni sevince pazara çıktım sevinçten
Enginar aldım "süper enginarlar" diye bağırان adamdan
Oturup ağladım sonra, şaşırıdın.
Bu "süper" oluştā canımı acıtan bir şeyler vardı.
Canımın acısıydın.
Ben bir tek o canı unutmamak için her şeyi hatırlamıştım.
Sevişmiştik.
Evde binlerce tespih böceğinin ayak izleri
Sevişmiştik.
Biri başımdan aşağı pırlıtlarla dolu bir sözlüğü
boşaltmış gibi
Seni sevince kıpırdayan her şiiri
Kahverengi bir çaydanlıkta saklıyorum.

Sonra gittin.
Birlikte kışlıkları naftalinleyecektik.
Söz vermişim unutmayacaktım gözlerini
Bir yeşil fanila gibi iptē, alıp ütöleyecektim.

Herkese iyi akşamlar demeyi öğretecektim gözlerine.
Sonra gittin.

Çocuk oldum bir daha, ağladım.
Kaç şiir, kaç kere sular altında kaldı.

Kitaplar, aşk, her şey.

Her şeyi son bir kere daha kurtaramazdım.

Keşke nane şeker gibi mentollü bir buluttan doğaydım
Sonra gittin.

Beyaz bir küf büyüdü evde, tersten yağan kar gibi.

Keşke dünya toz şekeri ile kaplı olsaydı.

Çocuk oldum sonra ağladım, yağmur bile beni ayıpladı.
Söz dedim, söz verdim.

Yüzüme bir daha çiçekli masa örtüleri sermeyeceğim.

Sokakta kuş ölüsü bulmuş çocuk gibi ağladım.

Söz dedim, söz verdim.

Yüzüme bir daha çiçekli masa örtüleri sermeyeceğim.

Sokakta kuş ölüsü bulmuş çocuk gibi ağladım.

Söz dedim, söz verdim.

Ruhumu gömdüğüm yer hâlâ belli.

Güneşi özledim, sonra seni

Keşke gölgesine razı bir fesleğen olaydım.

Sonra gittin

Gözlerin bir yeşil fanila unutulmuş balkonda

Sicim yağmur taklidiydi

Artık iyice inceldi.

Things I Am Fed up with, Plus a Green Undershirt

Your eyes were a green undershirt swaying on the balcony
The beads of water, a poor imitation of the rain
I was tired of explaining my difficult winters,
Of planting a few flowers in a glass.
A cloud with red edges at the tip of my finger
Here you are, this fat drop of blood like loneliness.
Love was a drop of blood falling on your finger.

When I loved you, I went to the market out of happiness
I bought artichokes from the man who was yelling,
“super artichokes!”

Then I sat down and cried, and you were surprised.
There was something that hurt in this “super” moment.
You were the pain in my life.
And not to forget that life, I had remembered everything.
We had made love.
In the house with the footprints of thousands of pill bugs
We had made love.
As if someone had emptied a dictionary full of light
on top of my head, when I love you,
I keep every wriggling poem
Inside a brown tea kettle.

Then you were gone.
We were going to put mothballs over our winter clothes.
I had promised not to forget your eyes.

Like a green undershirt on the string,
I would take them down and iron them.
I would teach your eyes how to say good evening to everyone.
Then you were gone.
I became a child again, and cried.
How many poems were under those waters.
Books, love, everything.
I couldn't have saved everything for one last time.
I wish I was born out of a menthol-flavored cloud,
 like a mint candy.
Then you were gone.
A white mold infested the house, a snow falling in reverse.
I wish the world was covered in powdered sugar.
I became a child again, and cried. Even the rain chided me.
"I promise," I said, and I promised.
I will not spread floral tablecloths over my face again.
I cried like a child who finds a dead bird in the street.
"I promise," I said, and I promised.
I will not spread floral tablecloths over my face again.
I cried like a child who finds a dead bird in the street.
"I promise," I said, and I promised.
You can still tell where I've buried my soul.
I missed the sun, and then you.
I wish I was a sprout of basil content with its own shadow.

Then you were gone.
Your eyes a green undershirt forgotten on the balcony
The beads of water, a poor imitation of the rain
Look, they've nearly stopped.